

“Niềm đam mê của tôi là Thiền (禪)” thầy Vĩnh Hoá, vị tiên phong trong phong trào Phật Giáo Đại Thừa Mỹ.

Thầy Vĩnh Hoá đang hướng dẫn tông Quy Ngưỡng Mỹ đang du hoá tại Hàn Quốc để đến với Phật Tử Hàn Quốc. Tôi gặp thầy tại Bảo Loa Tự gần trạm xe lửa Sunae ở Bundang (ngoại ô Seoul). Chùa trụ tại một khu thương mại và tôi cảm thấy đây phải là một sự khó khăn đối với chư tăng ni (sunim) tu học tại đây.

Thầy Vĩnh Hoá được sinh ra và lớn lên tại miền Nam đất Việt. Thầy từng là một lãnh đạo nổi bật ở một tập đoàn lớn của Mỹ nhưng thầy lại từ bỏ cuộc đời trần tục sau khi gặp được hoà thượng Tuyên Hoá. Thầy tu Thiền 禪 xuyên suốt mà thốt lên rằng “Niềm đam mê đầu tiên của tôi là Thiền”, song song theo đó thầy còn dạy Pháp môn Tịnh Độ. Thầy truyền thừa phương pháp hành Thiền và Niệm Phật theo phương lối của Hoà Thượng Tuyên Hoá, đã và đang trở nên thịnh hành tại Hàn Quốc hiện nay.

Những câu từ của Thầy Vĩnh Hoá rất thẳng thắn. Thầy không nó quanh co lòng vòng, ngược lại thầy nhấn mạnh hiệu quả. Dù Tịnh Hay Thiền, thầy nhấn mạnh nhu cầu giải quyết nhugn74 vấn đề thường nhật. Có phải đây là nhân duyên khi thầy ban đầu là một nhà doanh nhân và bây giờ trở thành người tu hành, hay đó chỉ là quan niệm thực dụng? Đây là chủ đề chính trong buổi phỏng vấn.

Vãng sanh Tây Phương Cực Lạc Quốc

Hỏi: “Thầy nói: “Những ai thành tâm niệm Phật sẽ được vãng sanh Tịnh Độ” Có thật sự được như thế chăng?

Đáp: Câu nói này không phải chỉ là kim ngôn của sư phụ tôi mà còn là lời dạy của vị Thiền sư Trung Hoa ngài Vĩnh Minh Diên Thọ Thiền sư. Ngài bắt đầu bằng Thiền và đắc Giác Ngộ sau đó ngài cũng dạy Tịnh Độ, ngài còn được biết đến là hoá thân của đức Phật A Di Đà. Ngài nói: “Hễ ai niệm Phật đều được vãng sanh.” Thầy tin đây là lời này vì đây chính là câu nói của rất nhiều vị Tổ sư.

Nếu quý vị tu niệm Phật, quý vị chắc chắn sẽ được vãng sanh Cực Lạc. Không có nghĩa là quý vị sẽ vãng sanh kiếp này, nhưng sẽ được trong tương lai.

Hỏi: Thầy có chắc như vậy không?

Đáp: Thầy tin là như vậy.

Hỏi: Nỗi sợ chết đôi khi trở thành lý do con người tin vào tôn giáo. Kinh văn: “khoảnh khắc mạng chung, A Di Đà Phật sẽ đến tiếp dẫn.” Vậy chúng ta có còn sợ hãi khi đối mặt với cái chết hay chăng?

Đáp: Vãng sanh không phải là chuyện đơn giản hời hợt. Quý vị cần hội tụ đủ điều kiện và tiêu chuẩn. Nếu quý vị đắc Niệm Phật Tam Muội, thì A Di Đà Phật sẽ đến nghinh rước quý vị vãng sanh khi quý vị lâm chung. Đó là cánh cửa để nhập vào Tịnh Độ. Nếu quý vị không đắc được Niệm Phật Tam Muội, thì sẽ khó vãng sanh.

Nhưng chẳng phải đức Phật A Di Đà lập nguyện rằng: “Tôi sẽ tuyệt đối nạp thọ những bất kỳ ai niệm ai hiệu của tôi đến với Tịnh Độ của tôi và sẽ giúp họ viên thành Phật Đạo trong tương lai” đó sao?

Đáp: “Ngay cả những người chưa đắc được Niệm Phật Tam Muội tại vì họ đã niệm Phật, họ có thể vãng sanh trong tương lai. Thật ra, hiếm khi có người có thể nói về chuyện xảy ra sau khi chết. Một trong những người ấy là sư phụ của tôi.

Hỏi: Thế nào là đắc được Niệm Phật Tam Muội?

Đáp: Tam Muội (hay còn gọi là Định) là thành phần căn bản trong việc tu hành Phật giáo và đóng vai trò quan trọng trong việc đo lường trình độ thành tựu của học trò, Phật tử. Trong khi huệ lực quan trọng, định lực cũng lớn lao như vậy. Tam Muội là cảnh giới của định, của sự tập trung. Khi một người nhập định, cá nhân họ sẽ ít bị quấy rối bởi các chướng ngại bên ngoài. Một vài chướng ngại bên ngoài như: thanh, hương, v.v... không trở ngại được.

Trong số đệ tử của hoà thượng Tuyên Hoá, có một nhà toán học đạt được trình độ định lực cao. Ông ta viết một bài luận văn để giải những vấn đề tích hàm. Sau khi hoàn tất luận văn ông mới nhận thức được rằng đã 17 tiếng đồng hồ trôi qua mà chẳng cần phải ăn uống.

Khi hành Thiền, quý vị ngồi im lặng. Đây là phương pháp nhập định trong tĩnh. Thêm vào đó, định trong động ở trong cuộc sống hằng ngày. Nhập định trong cuộc sống hằng ngày và nó thật sự rất quan trọng.

Tín, Lợi và Phước:

Hỏi: Tu hành có thể dẫn đến việc phát triển lòng tin, tuy nhiên có những mối nghi ngờ khởi lên như: “Đây có phải là con đường đúng?” Thầy nhấn mạnh về việc đặt lòng tin vào Thiện Tri Thức, nhưng cái nghi đó có khởi lên không?

Đáp: Nghi là một chuyện tự nhiên và lành mạnh. Thầy cũng có nghi ngờ khi mới đến gặp sư phụ mình. Tuy nhiên, niềm tin là từ quý vị, và nghi cũng là của quý vị. Cái quan trọng thứ nhất đó là: “Người này và lời nói của họ có đáng tin cậy hay không?” Thứ hai là “lời dạy đó có kết nối với tôi được không.” Quý vị phải đồng ý với lời dạy ấy.

Cuối cùng là phải có 1 sự cảm ứng. Một vài lời dạy của sư phụ của thầy cá nhân thầy không thể hiểu được. Sư phụ của thầy dạy thầy: “đừng có biện hộ cho mình.” Ví dụ: bạn thân của quý vị hiểu lầm mình. Ngay lúc ấy, người thầy dạy rằng: “đừng có biện hộ cho mình.” Thầy không thể hiểu được điều này. Tồn mất 10 năm rồi cuối cùng cảm ứng nó đến.

Cảm ứng có nghĩa là tuyệt đối có một sự lợi ích khi quý vị áp dụng những lời dạy này. Đó là lời dạy của trí tuệ. Trong khi người khác đề cao về những lời dạy này, và theo lý trí thì rất là đúng đắn, cái quan trọng ở đây là nó phải hiệu quả đối với thầy.

Đay là truyền thống Phật Giáo Trung Hoa. Nếu quý vị muốn học Thiền và Tịnh, đầu tiên quý vị phải tìm một vị Thiện Tri Thức. Để khiến cho Phật Giáo vững mạnh, chúng ta cần phải có cảm ứng và những truyền thống như vậy.

Hỏi: Thầy cũng nói về những lợi ích của việc tu hành. Có một việc lợi ích lớn lao của tu hành là giác ngộ, nhưng thầy cũng nói về lợi ích của thế gian đó là tăng trưởng sức khỏe và phước báu cũng như những lợi ích thực tế.

Đáp: Ban đầu, thầy tránh giải thích những lợi ích như vậy. Tu Thiền là việc cao thượng, chúng ta không nên tiếp cận theo cách nhìn thương mại đúng không? Thầy cứ nói như vậy đã 18 năm không ngừng nghỉ. Nhưng thời gian trôi qua, những mẩu chuyện này cứ được lặp đi lặp lại tới nỗi đệ tử của thầy cũng chán ngấy.

Trông giống như thầy đang nói về những lợi ích của thế gian, nhưng thật tế, nó là về việc lắng nghe những khó khăn và vấn đề của người khác và tìm cách giải quyết những vấn đề này. Có người đến là tại vì họ bị trầm cảm, người khác đến là tu là vì vấn đề sức khỏe. Họ đem những vấn đề hằng ngày đến. Câu hỏi của họ thật sự là về: “Tu thiền có giúp ích được gì cho tôi không?” Thiền giải quyết các vấn đề của họ. Thiền này rất thực tế đối với các vấn đề hằng ngày, khiến cho cuộc sống quý vị tốt đẹp hơn.

Chúng ta nói nhiều về những giáo lý thâm sâu của Thiền, nhưng nếu thiền không thể lợi lạc và giải quyết vấn đề hằng ngày của người bình thường thì có bao nhiêu người sẽ thích tu Thiền?

Truyện Ngắn

Gần hết thời gian đã trôi qua với những lời thảo luận nghiêm túc, nên giờ chúng ta sẽ nói về những câu chuyện nhẹ nhàng hơn. Thầy Vĩnh Hoá tông Quy Ngưỡng đang tổ chức những chương trình tu luyện đặc biệt như Phật Thất và Thiền Thất. Căn bản của những trường trình này là ngồi kiết già, đây là yêu cầu cho những người bắt đầu.

Hỏi: Có ai không đến chùa tại vì anh ta hay cô ta cảm thấy kiết già là tư thế khó ngồi?

Đáp: Rất nhiều, thật sự rất nhiều. Chúng tôi chủ trương tư thế kiết già là có lý do. Tại vì nó có hiệu quả rõ ràng, và nó giúp hướng đến trình độ cao và huấn luyện một cách nhanh chóng. Ban đầu chúng tôi chỉ là một ngôi chùa nhỏ, đây là để chọn lọc những ai có thể theo được chương trình huấn luyện.

Nhưng ngày nay chúng tôi đang nói rộng tầm cỡ, chúng tôi không thể chỉ theo phương pháp ngồi kiết già thôi. Quý vị đều được hoan nghênh ngay cả khi quý vị không thể ngồi kiết già.

Hỏi: Thầy rõ ràng nêu ra chủ đề về Phật Giáo Đại Thừa. Tuy nhiên, ngày nay cụm từ “Tiểu Thừa” không được sử dụng nhiều, nhưng thầy rõ ràng phân biệt giữa Đại Thừa và Tiểu Thừa.

Đáp: Tại vì không có nhiều người dùng những từ này thì cũng Ok. Nó sẽ là vấn đề khi thầy trở nên nổi tiếng và có nhiều đệ tử, nhưng bây giờ thì nó Ok.

Thầy chỉ nói cái thầy biết. Thầy chỉ nói về cái thầy tin. Nếu thầy sợ (quan điểm của người khác) thì đó không phải là Phật Giáo. Thầy tin về giáo lý của Đại Thừa và thuận theo mà nói. Nếu thầy sợ nói ra điều đó thì thầy đang chỉ cố gắng làm hài lòng người khác và nhận được sự ủng hộ của họ, đúng không? Nếu quý vị muốn nổi tiếng thì đó không phải là tu. Quý vị nên nói những điều mà quý vị tin.

Thầy không có nói chuyện quanh co lòng vòng với những câu hỏi hơi bị khó thoải mái. Kiểu cách ở đây rất nhẹ nhàng nhưng nội dung rất thẳng thắn.

Ấn Tượng về Phật Giáo Hàn Quốc

Hỏi: Thầy đã đến Hàn Quốc này vài lần rồi. Ấn tượng của thầy như thế nào?

Đáp: Thầy đã đến Hàn Quốc được một vài lần. Năm năm trước, khi thầy mới đến, nói thật là thầy không có ấn tượng gì lắm. Thầy cảm thấy giống như kỳ nghỉ dưỡng vậy thôi. Nhưng rất là vui. Lần thứ hai đến thì có người thỉnh thầy mở chùa

“Để thôi, không thành vấn đề. Thầy sẽ gửi một đề tử,” thầy nói như vậy. Đó là cách mà sư cô Hiền An đến, và thầy cũng đã có cơ hội dạy ở đây.

Sau vài lần viếng thăm, thầy có một ấn tượng tốt. Phật Giáo Hàn Quốc mạnh mẽ và vững bền. Mặc dù Trung Hoa không thừa nhận điều này, thầy đã học được rằng Phật Giáo Hàn Quốc là một trong những trụ cột của Phật Giáo Châu Á. Thầy đã gặp được những vị cao tăng ở đây. Thầy thấy được truyền thống cách mà họ truyền thừa từ sư phụ đến học trò.

Nhưng cái thầy thấy bên ngoài cấu trúc truyền thống thì quan trọng hơn. Phật tử Hàn Quốc rất tài năng. Với nhiều tài năng như vậy thì tại sao chỉ dạy cho có vỏn vẹn một hai người? Đề tử Phật tử Hàn Quốc tu hành với chúng tôi và đạt được những trình độ rất cao. Họ thật sự có tài năng.

Hỏi: Có rất nhiều người trẻ, thanh thiếu niên tại Bảo Loa Thiền Tự.

Đáp: Tôn giáo nói chung không còn thu hút được giới trẻ. Phật Giáo Hàn Quốc cũng cảm thấy trở nên già nua hơn. Phật giáo Hàn Quốc rất mạnh mẽ nhưng phải cần được thay đổi. Giới trẻ ngày nay cảm thấy rất khó để cống hiến cho chùa tại vì họ không có gì cả. Cho nên họ có thể dễ dàng bị loại trừ. Nhưng nó không quan trọng tại vì chúng tôi luôn luôn nghèo. Không phải giới trẻ đâu nhưng rất nhiều người đạo Thiên Chúa cũng vậy. Thầy nghĩ chúng tôi có thể giúp Phật giáo Hàn Quốc về mặt này.

Vài ngày sau buổi phỏng vấn, thầy Vĩnh Hoá đã quay trở về Mỹ.